

Efter Dagsordenen gif man derpaa til Forelæggelse ved Justitsministeren af „Udkast til Lov om Straffen for Vøsgængerer og Betleri.“

Justitsministeren: Jeg har herved den Ære at forelægge det høitærede Folkething Udkast til Lov om Straffen for Vøsgængerer og Betleri. For Diebliffet skal jeg alene henholde mig til de Motiver, der ere vedhæftede Lovudkastet, og anbefale samme til Thinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen er Forelæggelse ved samme Minister af „Udkast til Lov angaaende nogle Forandringer i Henseende til Tjenesten i Bornholms Milice“.

Justitsministeren: Jeg skal dernæst tillade mig at forelægge for det høitærede Thing Udkast til Lov angaaende nogle Forandringer i Henseende til Tjenesten i Bornholms Milice. I det jeg ligeledes med Hensyn til dette Udkast for Diebliffet kun skal henholde mig til de samme vedhæftede Motiver, maa jeg dog, da det maaskee turde have nogen Indflydelse paa den Bestemmelse, den ærede Formand maatte tage, angaaende Sagens videre Fremme, gjøre den Bemærkning, at jeg anseer det for ønskeligt, at første Behandling af dette Lovudkast udsættes indtil videre. Det er nemlig for Tiden under Overveielse, hvorvidt et Udkast til Lov om Forandringer i Børnepligten af mig vil blive forelagt, og et Medlem her i Thinget har meddeelt mig, at, forsaavidt et saadant fremkommer, vil han mulig stille et Forslag til en Forandring i Børnepligten paa Bornholm. Under den Forudsætning, at et saadant Udkast af mig vil blive forelagt, vil det derfor formentlig være hensigtsmæssigt, at første Behandling af det nu foreliggende Udkast udsættes noget.

Viceformanden: De saaledes forelagte Lovudkast vilde blive omdeelte til Thingets Medlemmer.

Efter Dagsordenen gif man derefter til Indbringelse ved Folkethingets manden

for Maribo Amts 3die Valgkreds (Varfod) af Forslag til Lov om Sognebøger og deres Førelse m. m.

Varfod: Hvis jeg ellers har forstaaet Sædvanen rigtigt, har det været Skik her i Folkethinget, at man, naar man indbragte et Forslag, ved den indledende Behandling fattede sig temmelig kort, for ved første Behandling strax at tage Ordet og der sige, hvad man egentlig havde at sige. Jeg haaber, at det ærede Thing vil billige, at jeg følger en noget anden Vej, at jeg allerede idag udtaler mig saaledes, at jeg, som jeg haaber, ikke vil behøve at tage Ordet ved Begyndelsen af første Behandling, hvorefter allerede til den Tid, hvad jeg idag tillader mig at sige for at begrundede mit Forslag, kan foreligge som en Kjendsgjerning, kan, som jeg mener, foreligge trykt for dem, der maatte ville tage Ordet i Anledning af Forslaget. Jeg kommer derved ganske vist til at bruge mere Tid, end der pleier at bruges ved den indledende Forhandling, men jeg haaber, som sagt, at man vil undskylde det, ja, jeg haaber tildeels, at man vil billige det.

Naar jeg regner den grundlovgivende Rigsforsamling med, er denne den 13de Rigsdag, paa hvilken jeg har havt den Ære at have Sæde, og det Lovforslag, som jeg idag indbringer, er det første, der er kommet fra min Haand. Jeg har altsaa ikke forhastet mig med at benytte den Forslagsret, der ligger i hver enkelt Rigsdagsmands Haand; jeg har hidtil ikke brugt den og har altsaa heller ikke misbrugt den. Naar jeg nu idag tillader mig at indbringe et Lovforslag, turde der allerede i det, jeg har tilladt mig at sige, ligge en vis Rimelighed for, at jeg indbringer det ifølge en mangeaarig alvorlig Overveielse og ifølge en dyb og uimodstaaelig Trang; dette er ogsaa Tilfældet, og jeg indbringer det derfor trods de uheldige Forhold, under hvilke jeg nu maa indbringe det. Jeg siger de uheldige Forhold, under hvilke jeg nu maa indbringe det, og jeg skal da først tillade mig kortelig at minde om, at der nys har fundet et Ministerkifte Sted, vi have nys mistet et Ministerium, hvis enkelte Medlemmer vi alle saa temmelig kjendte,